

Finantsudvalgets Betænkning over Forslag til Lov om yderligere Foranstaltninger mod Koleras Indførelse er ligeledes bleven afgiven idag, og ville Exemplarer af den blive omdelte i Løbet af Eftermiddagen. Endringsforslag til Sagens 2den Behandling indgives til Bureauet til i Morgen Middag Kl. 1.

Bed Folkethingsmanden for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) er modtaget et Andragende fra Ingenieur P. B. Berg af Kjøbenhavn om Bevilling i Anledning af Forberedelse af en Plan til Afvandning af Skjern Aa-Deltaet og Ringkjøbing Fjord.

Bed Folkethingsmanden for Hjørring Amts 5te Valgkreds (S. Bertelsen) er modtaget et Andragende fra Husfæster Poul Larsen (Aitrup) af Klostergaards Hede i Sæsmarck Sogn om Invalidforsørgelse.

Begge disse Andragender ville blive tilstillede Finantsudvalget.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov angaaende Anvendelsen af den afslagne Jernbanestrækning mellem Kjøbenhavn og Vigerslev.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1525 - 26.)

Til denne Behandling var af Tauber stillt følgende Endringsforslag:

Lovforslaget affattes saaledes:

Den ved Lov om forstjellige Jernbaneanlæg paa Sjælland af 24de Mai 1875 § 8 givne Bemyndigelse og eventuelle Forpligtelse til at afhænde den afslagne Jernbanestrækning mellem Kjøbenhavn og Vigerslev, forsaavidt samme ligger paa Amtets Grund, bortfalder.

Lovforslagets Indhold, det stillede Endringsforslag og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til tredje Behandling sattes under Forhandling under Et.

Tauber: Som de Herrer ville se, har jeg stillet Forslag om en anden Affattelse af det foreliggende Lovforslag. Henigten med dette er jo den at sætte Regjeringen i Stand til at lade være at afhænde den af-

lagte Jernbanestrækning mellem Kjøbenhavn og Vigerslev, forsaavidt den ligger paa Amtets Grund. Den Strækning, som ligger paa Kjøbenhavns Grund, er som bekendt allerede afhændet; den omfatter Lovforslaget ikke. Jeg kan være enig med den høie Regjering i Onskeligheden af, at den omhandlede Banestrækning ikke bliver afhændet, og jeg tror ogsaa, det er den almindelige Mening, at det vilde være heldigt, at Maadigheden over denne Strækning bliver bevaret i Statens Hænder, indtil man kommer overens om, paa hvilken Maade Forbindelsen mellem Bestbanen og den eventuelle Banegaard ved Kjøbenhavn skal finde Sted. Jeg er altsaa fuldstændig enig med Regjeringen i det foreliggende Lovforslags Tanke; men jeg tror, at det vilde være rigtigt at affatte Lovforslaget noget anderledes; thi saaledes som det foreligger, gaar det kun ud paa at bemyndige Regjeringen til at lade være at afhænde den afslagne Banestrækning, medens Bemyndigelsen til at afhænde den bliver staaende ved Magt. § 8 i Loven af 24de Mai 1875 om Jernbaneanlæg paa Sjælland, til hvilken nærværende Lovforslag slutter sig, indeholder tre Bestemmelser. Den første af disse giver Indenrigsministeren Bemyndigelse til at overdrage det sjællandske Jernbaneselskab den afslagne Banestrækning mellem Kjøbenhavn og Vigerslev, forsaavidt den ligger paa Amtets Grund. Denne Del af Loven er selvfølgelig bortfaldet ved, at Staten har overtaget de sjællandske Baner. Den næste Bestemmelse gaar ud paa, at, dersom et Baneanlæg, som der sigtes til, og som det sjællandske Jernbaneselskab skulde foretage, ikke kom til Udførelse, kan bemeldte Del af den afslagne Banestrækning overdrages Kjøbenhavns Amtsrads-kreds eller vedkommende Sognekommuner overensstemmende med Loven af 5te Februar 1869 § 1. Herved er der givet Regjeringen Bemyndigelse til at afhænde Banestrækningen til Kjøbenhavns Amt eller vedkommende Sognekommuner, og saa tilføies som en tredje Bestemmelse, at, hvis der ikke paa en af de fornævnte Maader er disponeret over ovennævnte Areal inden 1ste Januar 1884, bliver Arealet at afhænde under Sagttagelse af Forfæstterne i Forordningen af 5te Marts 1845 § 20. Denne Frist: „inden 1ste Januar 1884“ er allerede overskreden, og da Regjeringen ikke har fundet sig foranlediget til at afhænde den omhandlede Banestrækning, finder jeg det rigtigt, at Regjeringen nu har søgt at blive fri for denne Forpligtelse og i den Anledning har henbendt sig til Lovgivningsmagten derom. Jeg tror ikke, at det er heldigt, at man kun ophæver den sidste Bestem-